

Concursul de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție

4 ianuarie – 1 iunie 2016

Comisia de evaluare pentru Secția penală

RAPORT DE EVALUARE

Întocmit în temeiul dispozițiilor art. 23 alin. (8) din Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare în funcția de judecător la ÎCCJ, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 74/2012, cu modificările și completările ulterioare, în urma evaluării actelor întocmite de candidat sau care privesc activitatea acestuia:

CANDIDAT: COD 1011

I. Documentele supuse evaluării:

- 20 acte întocmite de candidat și datele statistice transmise, conform art. 21 din Regulament, de colegiul de conducere al curții de apel în cadrul căreia își desfășoară activitatea.
- 10 lucrări întocmite de candidat sau care privesc activitatea acestuia, atașate cererii de înscriere, conform art. 6 alin. (8)-(9) din Regulament;
- răspunsul candidatului cu privire la explicațiile solicitate de către comisia de evaluare: nu a fost cazul;
- sesizări sau observații primite din partea opiniei publice, ce se referă la criteriile de evaluare: nu a fost cazul.

II. Explicații solicitate candidatului de către comisia de evaluare:

- a) Explicații solicitate candidatului: nu a fost cazul;
- b) Răspunsul candidatului cu privire la explicațiile solicitate: nu a fost cazul;
- c) Argumentele pentru care au fost reținute sau înlăturate susținerile candidatului: nu a fost cazul;

III. Sesizări sau observații primite din partea opiniei publice:

- a) Sesizări sau observații primite din partea opiniei publice, ce se referă la criteriile de evaluare: nu a fost cazul;
- b) Sesizări sau observații primite din partea opiniei publice al căror conținut excede prevederilor art. 23 alin. (2) sau (3) din Regulament: nu a fost cazul;
- c) Argumentele pentru care au fost reținute sau înlăturate sesizările sau observațiile opiniei publice: nu a fost cazul.

IV. Criteriile de evaluare și punctajele acordate

a) Capacitate de analiză și sinteză

Punctaj acordat - 8 puncte

Motivare:

Candidatul a depus spre evaluare, atașat cererii de înscriere la concurs, 10 hotărâri (o sentință pronunțată într-o cauză în care instanța a fost sesizată prin rechizitoriu și alte 2 sentințe pronunțate în cauze având ca obiect contestație la executare, 4 decizii pronunțate în apel, o încheiere pronunțată într-o cauză având ca obiect contestație formulată împotriva hotărârii judecătorului de cameră preliminară, o încheiere pronunțată în materia măsurilor preventive o încheiere prin care s-a soluționat o plângere împotriva soluției de netrimitere în judecată). Totodată au fost transmise de către colegiul de conducere al curții de apel în cadrul căreia își desfășoară activitatea, 20 de hotărâri (o sentință pronunțată într-o cauză având ca obiect o cerere de strămutare și o alta pronunțată într-o cauză având ca obiect punerea în executare a mandatului european de arestare, 13 decizii pronunțate în apel, o încheiere pronunțată în materia măsurilor preventive și o alta prin care s-a soluționat o plângere împotriva soluției de netrimitere în judecată, 2 încheieri pronunțate în cauze având ca obiect contestații formulate împotriva hotărârii judecătorului de cameră preliminară).

Hotărârea nr. 19 transmisă de colegiu coincide cu hotărârea nr. 4 depusă de candidat.

Lucrările tratează o cazuistică variată, în unele cazuri complexă.

Tehnica de redactare a hotărârilor judecătorești reflectă o capacitate redusă de sistematizare a elementelor esențiale ale cauzei. Astfel, de regulă, în cuprinsul deciziilor, candidatul preia integral considerentele hotărârii atacate, inclusiv expunerea rechizitoriului și a mijloacelor de probă administrate în cursul urmăririi penale (ex. hotărârea nr. 16 depusă de colegiul de conducere, în care conținutul actului de sesizare este expus de la pag. 34 la 118, pe aproximativ 70 de pagini fiind prezentat opisul celor 44 de volume de urmărire penală, filele 43-118 din decizie; o situație similară se regăsește și în hotărârile 2, 12, 14, 17 transmise de colegiul de conducere și în hotărârile nr. 2, 4 depuse de candidat).

De asemenea, se identifică hotărâri în care dispozitivul hotărârii apelate este redat de două ori, atât la începutul părții expositive a deciziei, cât și la finalul expunerii situației de fapt și analizei probelor efectuate de jurisdicția inferioară (ex. hotărârile nr. 2, 16 transmisă de colegiul de conducere).

În unele decizii se constată că se prezintă inclusiv măsurile preventive dispuse pe parcursul urmăririi penale, ordonanța prin care s-a dispus măsura reținerii, referatele cu propunere de prelungire a măsurii preventive, modul în care acestea au fost soluționate de către judecătorul de drepturi și libertăți, dar și căile de atac exercitate de inculpat (ex. hotărârile nr. 2, 4 depuse de candidat), precum și măsurile preventive menținute de prima instanță, cererile de înlocuire și cele de modificare a controlului judiciar (hotărârea nr. 12 transmisă de colegiul de conducere).

În ceea ce privește motivele de apel/contestație, se constată că în unele cazuri candidatul face o sinteză a acestora, redându-le succint, alteori însă, prezintă în detaliu, în cuprinsul unei singure fraze care întinde pe mai mult de o pagină, toate

criticile formulate (ex. hotărârea nr. 6, hotărârea nr. 20 transmise de colegiul de conducere filele 45-46 „*inculpatul M.A. a criticat hotărârea primei instanțe pentru nelegalitate și netemeinicie, arătând, în esență, că instanța de fond a reținut în mod greșit că a solicitat schimbarea încadrării juridice a faptei reținută în sarcina sa din infracțiunea prevăzută de art. 26 Cp. rap. la art. 20 Cp. rap. la art. 174-175 lit. a și lit. i din Cp., art. 176 lit. a și lit. b din Cp., cu aplicarea art. 75 alin. 1 lit. a Cp. și art. 37 lit. a Cp. în infracțiunea prevăzută de art. 26 Cp. rap. la art. 20 Cp. rap. la art. 174 Cp. cu aplic. art. 75 alin. 1 lit. a Cp., în privința complicității la tentativa infracțiunii de omor calificat și deosebit de grav reținută în sarcina a solicitând achitarea și schimbarea încadrării juridice, că în mod greșit instanța de fond a respins cererea formulată de schimbare a încadrării juridice, din art. 26 rap. la art. 217 alin. 4 C.pen. și art. 26 rap. la 321 alin. 1 și 2 C.pen., cu aplic. art. 37 lit. a) din C.pen., art. 75 lit. a) C.pen. și art. 33 lit. a) C.pen., în art. 26 rap. la art. 217 alin. 1 C.pen. și art. 26 rap. la 321 alin. 1 C.pen., cu aplic. art. 37 lit. a) din C.pen., art. 75 lit. a) C.pen. și art. 33 lit. a) C.pen., că în ceea ce privește infracțiunea de distrugere prevăzută de art. 217 C.pen., reținută în sarcina autorilor în formă agravată, din probele administrate în cauză rezultă că nu a cunoscut împrejurarea că inculpatul S A are asupra sa un recipient cu benzină și că intenționează să arunce acest recipient pe autoturismul persoanelor vătămate MT C D și BD C C, că nu a vorbit niciodată cu inculpatul S A despre săvârșirea vreunei infracțiuni, inculpații B A și T I D fiind singurele persoane cu care a vorbit la data de 12.02.2011, iar acești inculpați nu cunoșteau, la rândul lor, intenția inculpatului S A de a arunca un recipient cu benzină pe autoturismul părților vătămate, că în cauză sunt aplicabile dispozițiile art. 28 alin. 2 C.pen. potrivit cărora „*circumstanțele privitoare la fapta se răsfrâng asupra participanților numai în măsura în care aceștia le-au cunoscut sau le-au prevăzut*”, că în ceea ce privește infracțiunea de ultraj contra bunelor moravuri și tulburarea liniștii publice prevăzută de art. 321 C.pen., din probele administrate în cauză - declarațiile martorilor audiați - nu rezultă din actele materiale menționate că s-ar fi creat reacții puternice de indignare și dezaprobare în mediul social imediat afectat și în afara lui, că în mod greșit a fost condamnat pentru săvârșirea complicității la tentativa infracțiunii de omor calificat și deosebit de grav, prevăzută de art. 20 raportat la art. 174 - 175 lit. a) și i) C.pen. și art. 176 lit. a) și b) C.pen., întrucât din probele administrate în cauză rezultă că faptei îi lipsește unul din elementele constitutive ale acestei infracțiuni, nefiind întregită latura subiectivă sub aspectul intenției în una din modalitățile cerute de lege: intenția directă sau intenția indirectă, că probele administrate în cauză demonstrează fără putință de tăgadă că niciunul dintre autori nu a avut, anterior săvârșirii faptelor, nici intenția de a ucide pe vreuna dintre părțile vătămate, nici intenția inițială de a incendia autoturismul acestora, știind că părțile vătămate se aflau în interiorul autoturismului, că abia în momentul imediat anterior săvârșirii faptei, inculpatul S A a luat hotărârea de a incendia autoturismul părților vătămate, fără a cunoaște că în interior se aflau acestea, intenție pe care nu a adus-o la cunoștința nici unuia dintre inculpații din prezenta cauză, autori sau complici la săvârșirea faptelor, fiind vorba despre o intenție supravenită a inculpatului S A, intenție pe care nu a cunoscut-o și nu a avut*

posibilitatea obiectivă să o cunoască întrucât nu a văzut ca inculpatul S A să aiba asupra sa recipientul de benzină folosit la săvârșirea faptei și nu s-a purtat nici-o discuție între inculpați cu privire la faptul că cineva ar fi intenționat să incendieze autoturismul părților vătămate, că instanța de fond a reținut, în mod greșit că ar fi făcut parte din una dintre grupările reținute în rechizitoriu ca aflându-se în stare conflictuală și ar fi participat la săvârșirea faptelor în forma reținută în actul de inculpare, că instanța de fond a reținut în mod greșit situația de fapt în sensul că toți inculpații, fără deosebire, au săvârșit toate actele materiale ce intră în conținutul infracțiunilor pentru care au fost trimiși în judecată, că numai a condus pe drumurile publice un autoturism marca Dacia Logan de culoare albastru de la stația PECO C până la T și apoi până în B, în zona stadionului L M, că s-a aflat în aflat apropierea locului săvârșirii faptelor, fără a săvârși vreun act material și fără a încuraja în vreun fel pe ceilalți inculpați la săvârșirea faptelor, că pedepsele aplicate pentru complicitatea la infracțiunea de distrugere și complicitatea la infracțiunea de ultraj contra bunelor moravuri și tulburarea liniștii publice prevăzute de art. 26 rap. la art. 217 alin. 1 C.pen. și art. 26 rap. la 321 alin. 1 C.pen., cu aplic. art. 37 lit. a) din C.pen., art. 75 lit. a) C.pen. și art. 33 lit. a) C.pen. au fost greșit individualizate, că instanța de fond trebuia să facă aplicarea art. 27 C.pen. în sensul de a se ține seama de contribuția sa minimă la săvârșirea acestor fapte și a art. 74 lit. c) C.p. având în vedere circumstanțele atenuante personale dovedite cu martor și înscrisuri și, din această cauză, nu a pronunțat pedepse orientate către minimul special al acestor infracțiuni cu suspendarea executării sub supraveghere a pedepsei astfel pronunțate, în baza art. 86 ind.1 C.pen. fiind întrunită condiția prevăzută de art. 86 ind.1 alin. 1 lit b) C.pr.pen, că în mod greșit instanța a admis acțiunea civilă întrucât părțile vătămate nu s-au constituit în mod legal părți civile, în sensul că nu s-au constituit părți civile până la citirea actului de sesizare, conform art. 15 alin. 2 C.pr.civ., ci s-au constituit părți civile după citirea actului de sesizare și că față de atitudinea provocatoare a părților vătămate față de unii dintre inculpații din prezenta cauză, instanța de fond a acordat părților vătămate despăgubiri cu titlu de daune morale foarte mari, și nu a cenzurat pretențiile părților civile în funcție de această atitudine, dar și de prejudiciul moral suferit.”

Examinarea legalității și temeiniciei hotărârilor supuse căilor de atac este rezultatul propriei analize și a evaluării de către candidat a materialului probator administrat în cauză, toate lucrările evidențiind preocuparea de a răspunde detaliat, motivat în fapt și în drept, la toate criticile formulate. În unele hotărâri se remarcă aceeași tendință de detaliere excesivă, în detrimentul unei prezentări de sinteză a problemei de drept relevante pentru cauză (ex. hotărârea nr. 2 transmisă de colegiul de conducere, pag. 15-16, în care redă considerentele deciziei CCR nr. 363 din 7 mai 2015 prin care s-a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 241/2005).

b) Coerență în exprimare

Punctaj acordat - 8 puncte

Motivare:

În general, argumentele care au stat la baza soluțiilor pronunțate sunt redactate într-un limbaj adecvat, însă în unele situații tehnica de redactare folosită de candidat se caracterizează prin lipsă de coerență.

Spre exemplu, în hotărârea nr. 4 depusă de candidat (filele 3-5), acesta începe prin a reda situația de fapt din rechizitoriu, apoi trece în faza judecării și arată că instanța a solicitat fișa de cazier a inculpatului, după care face referire la mijloacele de probă administrate în cursul urmăririi penale. Revine la faza judecării, cu mențiunea că inculpatul a solicitat aplicarea dispozițiilor art. 320¹ C.proc.pen. și reține situația de fapt, însă în paragraful următor prezintă rezoluția de începere a urmăririi penale, ordonanța de punere în mișcare a acțiunii penale, încheierea prin care s-a dispus arestarea preventivă, ordonanța de extindere a cercetărilor, de schimbare a încadrării juridice, prezentarea materialului de urmărire penale, etc., și, în final, face o analiză a probatoriului ce a fost avut în vedere pentru reținerea situației de fapt.

De asemenea, în mai multe hotărâri s-a constatat că, după ce statuează asupra stării de fapt și încadrării juridice, respectiv asupra criticilor formulate, candidatul prezintă integral soluția asupra acțiunii penale sau asupra căii de atac, după care revine și motivează individualizarea pedepselor aplicate și a modalității de executare (hotărârea nr. 9 depusă de candidat, hotărârile nr. 8,12,15,16 transmise de colegiul de conducere)

Se identifică totodată, hotărâri în care candidatul reia de la un paragraf la altul aceeași idee. Spre exemplu, hotărârea nr. 3 depusă de candidat (filele 83-84), după ce concluzionează în sensul că „*nu există o competență mai specială a Direcției Naționale Anticorupție în raport cu competența Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism,*” și că atât OUG nr. 43/2002, cât și Legea nr. 508/2004 sunt legi speciale, nici una dintre acestea nu poate fi considerată lege generală în raport cu cealaltă, în fraza imediat următoare arată: „*Direcția Națională Anticorupție neavând în mod evident o competență și mai specială în raport cu competența specială a Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism ,iar OUG nr. 43/2003 nefiind o lege specială în raport de Legea nr. 508/2004 care este tot o lege special*”. De asemenea, în hotărârea nr. 1, depusă de candidat, după ce se concluzionează că inculpații BIN, DNF și AG „*în mod evident au contribuit nemijlocit la comiterea faptei*”, aceeași idee este expusă și în fraza imediat următoare (fila 142).

Uneori, înțelegerea mesajului este îngreunată de referiri la aspecte lipsite de relevanță în cauză sau de reproducerea conținutului unor dispoziții legale, ceea ce face ca exprimarea să fie fragmentată și să își piardă coerența. Spre exemplu, hotărârea nr. 8 depusă de candidat, fila 6: „*Având în vedere decizia nr. 265/06.05.2014 a Curții Constituționale prin care s-a admis excepția de neconstituționalitate ridicată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția Penală în dosarul nr. 5.714/118/2012 și s-a constatat că dispozițiile art.5 din Codul penal sunt constituționale în măsura în care nu permit combinarea*

prevederilor din legi succesive în stabilirea și aplicarea legii penale mai favorabile, decizie definitivă și general obligatorie, starea de recidivă postcondamnatorie reținută în ceea ce-l privește pe contestatorul condamnat prin sentința penală nr... din data de .. a Tribunalului .. ,secția ... ,modificată prin decizia penală nr.. din data de.. a Curții de Apel .. ,Secția ..,definitivă prin decizia penala nr.. din data de .., pronunțată de Înalta Curte de Casație si Justiție – Secția Penală, împrejurarea că se va face aplicarea dispozițiilor art.6 C.p., precum și dispozițiile art.41 alin.1 C.p., conform cu care dacă înainte ca pedeapsa anterioară să fi fost executată sau considerată ca executată se săvârșește o nouă infracțiune în stare de recidivă, pedeapsa stabilită pentru aceasta se adaugă la pedeapsa anterioară neexecutată ori la restul rămas neexecutat din aceasta, Curtea va adăuga restul rămas neexecutat de 286 zile de închisoare la pedeapsa de 5 ani închisoare, urmând să execute condamnatul Crăciunescu Mihail pedeapsa de 5 ani închisoare și 286 zile de închisoare". În același sens sunt și hotărârile nr. 4 depusă de candidat, fila 14 par. ultim., nr.5 comunicată de colegiu, fila 13 par. 8.

Au fost identificate, de asemenea, și hotărâri în care candidatul recurge la exprimări repetitive, aspect ce influențează negativ coerența exprimării. Spre exemplu, hotărârea nr. 3 depusă de candidat, fila 84: „**Însă și instituția** în care ar fi fost de acceptat, **ceea ce nu este, raționamentul Judecătorului de cameră preliminară din cadrul instanței de fond, și s-ar reține că au fost încălcate dispozițiile legale privind competența materială a organului de urmărire penală, ceea ce ar atrage nulitatea** relativă prevăzută de art. 282 Cod procedură penală rap. la art. 10 Cod procedură penală, această **nulitate** nu este în măsură să **atragă** incidența **dispozițiilor** art. 346 alin. 1 lit. a Cod procedură penală pentru că, astfel cum s-a menționat și rezultă cu claritate din aceste **dispoziții legale**, nu orice neregularitate a rechizitoriului poate conduce la restituirea cauzei la parchet, ci numai dacă atrage imposibilitatea stabilirii obiectului și limitelor judecătii, **situație** care nu se regăsește în prezenta cauză.”; hotărârea nr. 10 depusă de candidat, fila 43 „Aplicarea dispozițiilor art. 74 că nu este obligatorie pentru **instanța de judecată**,**însă în procesul complex al individualizării pedepsei, instanța de judecată** este singura în măsură să stabilească dacă o **anumită împrejurare** merită să fie calificată ca atare, pe baza cunoașterii influenței concrete pe care o **împrejurare** sau alta o are asupra gravității faptei.. ”.

c) Argumentație din punctul de vedere al clarității și logicii

Punctaj acordat - 9 puncte

Motivare:

În majoritatea hotărârilor depuse candidatul a prezentat într-o manieră logică argumentele ce au stat la baza soluțiilor adoptate, împrejurare ce permite înțelegerea problemelor juridice analizate și urmărirea raționamentului avut în vedere de acesta.

În examinarea chestiunilor de drept specifice cauzelor cu judecarea cărora a fost investit, candidatul folosește în general argumente coerente și formulară precise.

Au fost însă identificate și lucrări în care modul de construcție a frazelor se repercutează asupra clarității și logicii, împiedicând sau făcând dificilă urmărirea raționamentului pe care s-a fundamentat hotărârea (ex. hotărârea nr. 8 depusă de candidat, fila 6; hotărârile nr. 4 depusă de candidat, fila 14 par. ultim., nr.5 comunicată de colegiu, fila 13 par. 8). Același efect îl are repetarea aceluiași idei în paragrafe apropiate. De asemenea, s-a constatat în unele hotărâri tendința candidatului de a prezenta în cuprinsul unei singure fraze, toate aspectele relevante ce rezultă dintr-o declarație, împrejurare ce afectează claritatea expunerii (ex. hotărârea nr. 16 comunicată de colegiu, filele 188-189 „*Martora G L a declarat că inculpatul C A G, directorul general al SNTGN T a decis ca T să semneze convențiile, că în anul 2000 a fost chemată de inculpatul C care i l-a prezentat pe martorul D G spunându-i că există posibilitatea încheierii unor convenții de plată pe baza cărora SNTGN să-și încaseze creanțele, că toate convențiile de plată i-au fost prezentate spre semnare prin directorul general C A G sau direct de martorul D G trimis de inculpatul C, că în biroul inculpatului C G A l-a cunoscut pe martorul D G care s-a prezentat cu convențiile încadrându-se în plafonul de 15 miliarde pentru care se puteau face compensări, plafon pe care probabil i l-a spus inculpatul, că aceste convenții au venit semnate de celelalte părți, fiind ultimii din circuit, că din partea T o parte au fost semnate de inculpatul C G A și de martoră în calitate de director general adjunct, iar altele de martoră în locul inculpatului C G A și de martorul M D, că a participat la o întâlnire cu reprezentanții SC ZZ SA unde s-a întâlnit cu inculpatul B V și unde a văzut pentru prima dată niște cesiuni de creanță semnate de inculpatul S D cu privire la B I R ,că inculpatul B V a spus că societățile care au încheiat polițele de asigurare sunt controlate de inculpatul S D, că a participat la o întâlnire la B la Hotel A la care au mai fost inculpații C A G, S D, V C T, B O A G și martorii D G și M D, în care au prezentat situația financiară și modalitățile prin care să se încaseze sumele, că la acea întâlnire inculpații S și C au avut o discuție separată, că inculpatul C era implicat și avea relații și crede că el este cel care a negociat convențiile, că din discuțiile purtate la B a înțeles că S D coordonează întreaga operațiune, că întâlnirea a fost organizată la solicitarea inculpatului C, că a solicitat garantarea acestora și asigurări de risc financiar într-o întâlnire în care martorul D a prezentat proiecte de convenții nesemnate, că a avut dubii cu privire la semnarea convențiilor întrucât a avut sentimentul că este ceva în neregulă, că problema în cauză este că banii au fost deturnați pe parcurs și nu au ajuns la T, că în afara întâlnirii de la B cu inculpatul B O s-a mai întâlnit odată la societatea de asigurări unde era împreună cu inculpații B V și V C, fiind preocupați în găsirea unei soluții pentru a se face plățile, că nu era un lucru obișnuit să se realizeze astfel de tranzacții, că întâlnirea de la B a fost după semnarea convențiilor și priveau situația T, că a bănuț implicarea inculpatului S în operațiunile menționate după întâlnirea de la Asigurarea Românească, că a întrebat în ce constă implicarea lui S D, iar inculpatul B O A G i-a răspuns că societățile care au încheiat polițele de asigurare sunt controlate de S D, că nu s-au făcut verificări cu privire la bonitatea SC X, P A, D*

și SR, ci numai cu privire la existența acestora, că inculpatul C i-a dat dispoziție verbală să semneze convențiile și a asigurat-o că prin aceste operațiuni se vor încasa creanțele, că era atribuția directorului general să aducă la cunoștința consiliului de administrație încheierea convențiilor, că inculpatul C nu a consultat-o în legătură cu acele convenții, că inculpatul C a sunat-o pe telefon și i-a spus să semneze convențiile după ce martorul D G a ieșit din biroul său și l-a informat, că după ce nu s-a reușit achitarea sumelor din convențiilor respective, împreună cu martorul M D au mers la Y G și O unde s-au încheiat convenții privind plata directă pe baza cărora s-au încasat 45 miliarde lei, că a insistat în rezilierea celor trei convenții de plată cu PA întrucât conducerea Y G confirmase că nu a efectuat livrări de mărfuri și exista posibilitatea efectuării plăților direct în contul SNTGN T, însă inculpatul V s-a opus, amenințând că o să acționeze în judecată).

Totodată, s-a constatat că, nu întotdeauna criticile formulate sunt examinate într-o succesiune logică. Spre exemplu, în hotărârea nr. 7 comunicată de colegiu, se analizează mai întâi aspectele ce vizează fondul cauzei și ulterior cererea de trimitere spre rejudecare; în hotărârea nr. 9 depusă de candidat, mai întâi se concluzionează în sensul vinovăției, după care se reține că probele au fost legal administrate.

Candidatul dovedește o bună cunoaștere a jurisprudenței Înaltei Curți de Casație și Justiție, a Curții Europene a Drepturilor Omului, a Curții Constituționale reținând în considerentele hotărârilor pronunțate aspectele relevante care au incidență în cauza supusă analizei (ex. hotărârile nr. 2, 7, 8 depusă de candidat; hotărârea nr.6 colegiu).

e) Verificarea respectării termenelor rezonabile de soluționare a cauzelor și de redactare a hotărârilor

Punctaj acordat -3 puncte

Motivare:

Din datele statistice înaintate de Colegiul de conducere al Curții de apel rezultă că în anul 2014 candidatul a motivat 228 hotărâri, în 47 dintre acestea fiind depășit termenul prevăzut de lege cu un număr mediu de 30 de zile, iar în anul 2015 acestuia i-au revenit spre motivare un număr de 250 hotărâri, în 37 dintre acestea fiind depășit termenul cu o durată medie de 25 zile. În aceeași perioadă, durata medie de soluționare a cauzelor a fost de 0-6 luni.

V. Punctaj total - 28 puncte

Data:25.04.20

Comisia de evaluare pentru Secția penală

Președinte, judecător **LUCIA ROG**

Judecător **MIRELA SORINA POPESCU**

Conferențiar universitar dr. **SERGIU BOGDAN**